

ס'ע 01-01-40775
בפני כב' השופטת טרכטינגור
קבוע להוחחות ליום 19.3.17

בבית הדין האזראי לעבודה
בתל-אביב-יפו

חתובע

הוגש

הנתבעת

עמית לויינטל

עמי ב'יך עווייד איתי רימון

מרח' דיזינגוף 205, בתל אביב רימון

טל: 03-5276015 ; פקס: 03-5276016

- נגזר -

עיתון ישראל היום בע"מ

עמי ב'יך עווייד חרוביץ, אבן, אוזן ושות'

מרח' בן גוריון 2, ב.ס.ר. 1, רמת-גן 52573

טל: 03-7553855 ; פקס: 03-7553856

הודעה על הגשת תצהירים מטעם הנتابעת

- הנתבעת מותכבדת להגיש את תצהيري העדות הראשית מטעם כדלהלן:
1. הנتابעת מותכבדת להגיש את תצהירי העדות הראשית מטעם כדלהלן:
    - 1.1. תצהיר עדות ראשית מטעם מר אמר סופר;
    - 1.2. תצהיר עדות ראשית מטעם מר עמוס רגב;
    - 1.3. תצהיר עדות ראשית מטעם גבי איילת פליישמן סטולרי.
  2. כן מותכבדת הנتابעת להגיש כרך נספחים הרצוף לתוכהו העדות הראשית.
  3. הנتابעת שומרת על כל זכויותיה, לרבות זימון עדים נוספים וכן זימון ואו צירוף ראיות הזמה.
  4. בית הדין הנכבד מופנה גם לבקשת הבירה בנוגע למועד הדיון, אשר מוגשת לפחות חודעה זו.

היום: 26 בספטמבר 2016

הרמן אליאס, עווייד
ב'יך הנتابעת

תצהיר

אני ה'מ, אמר סופר נושא ת.ז. שמספרה 034534628 לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא עשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

- (א) הנני עושה תצהيري זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס"ע 40775-01-15 באבב הדין האזרחי לעובדה בתל אביב יפו (להלן: "התביעה").
- (ב) כל המפורט בתצהيري זה ידוע לי מידעה אישית לרבות מכוח תפקידי אצל הנتابעת.
- (ג) אני משמש כקצין הבטחון של העיתון.

.1 הנتابעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המציע חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספורט וocrinot בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרא ביותר בישראל (להלן: "העיתון" או "החברה").
לעיתון מספר רב באופן ייחסי של עובדים ומערכות ענפה של עורכי וכתבים בתחוםים שונים.

.2 התובע והעסק בעיתון מן חדש אפריל 2008, בתפקיד ראש דסק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוספים.

.3 ביום 14.12.07 נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו ישא דברים עורך העיתון, מר עמוס רגב (להלן: "עורך העיתון"), חן בענין יום הולדת השאלות והן בענייני דיומא (להלן: "האירוע").

.4 על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורן משגב (להלן: "מר משגב"), אשר מתיחס לאירוע ומפרט ברוח בתק艰苦נה את הדברים אשר נאמרו במסגרת אותו אירוע פנימי.

.5 יובהר, כי מבחינת העיתון, כל הדופה של חומר מהמערכת, ומכל וחומר לגוף תקשורת מתחרה ועל אינטראטים מנוגדים, עלולה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענין זה קלה כחמורה. כל הדברים הנאמרים במסגרת העיתון, לרבות דברי אורן עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרים ולמועד בו נאמרו, הנם מידיע פנימי והדברים שנאמרו במסגרת העיתון אשר חל איסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון. עצם פרסום אותו אירוע פנימי והדברים שנאמרו במסגרת העיתון עוררו חשש כי קיים גורם בעיתון אשר מדיף מידע פנימי אל מחוץ לעיתון, בניגוד לאמורו ולנהלי העיתון.

.6 משכך, התחלתי בבדיקה פנימית על מנת לברר כיצד דלף אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי. במסגרת בדיקה זו התברר, כי ברגע לניהלי העיתון, ועוד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון והופץ לאחר מכן.

.7 ביום 14.12.14 בירתי את הדבר עם עובדת העיתון, הגבי שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדת (להלן: "העובדת"). העובדת מסרה לי כי קיבלה לידי את הסרטון שצולם והעבירה אותו לשולשה אנשים בלבד (תוך צוין שמותיהם).

.8 העבדת נמנעה מלציין את שמו של התובע והוא לא כלל במסגרת שלושת השמות הראשונים שנמסרו על ידה כאמור. רק בשיחה נוספת, יום או יומיים לאחר מכן, שבה ופנתה אליו העובדת וצינה שם נוסף אליו הועבר הסרטון – הוא התובע. עצם העובדת ששמו של המובע לא הועלה בהזדמנות הראשונה והתנהלות זו של העובדת עוררה את חשדי וכן ביקשתי לשוחח גם עם התובע על עניין זה.

.8 ביום 14.12.15 בשעות הצהרים שוחחתי עם התובע ובירורתי עימיו את גרטשו נוגע לאיורים. בשיחה זו התובע אישר שקיבל את הטרטון אך טעnl לאכורה אינו מכיר את מר משגב. באוטה שיחה גם שאלתי את מאוחר יותר. בתגובה, ציינתי בפני התובע כי אין אפשרות לחיבב אותו להגעה לבדיקה אך סירבו להיעד לבדיקה עלול לגרום לעיתון להסיק מסקנות בנושא.

יובהר, כי קיימת שיחה כאמור אך ורק עם התובע והבהרה כאמור נוגע לבדיקה הפליגרף נאמרה אך ורק לו. זאת, לאחר שرك התובע זמן באופן אישי על ידי לבדיקה הפליגרף, בעוד שהעובדת זמנה לבדיקה הפליגרף ע"י מזכירות המערכת.

.9 עוד באותו היום, זמן קצר לאחר שיחתי עם התובע, פורסם פרט נוסף באתרו של מר משגב. במסמך פרט זה נכלל תיאור מזוקק של שיחתי עם התובע כאמור, עד כדי ציטוט דבריו המדויקים, אשר כאמור כאמור אך ורק לתובע (נספח ב' לתצהיר התובע):

"קצין הביטחון הבהיר לעובדים שאין ביכולתו לחיבב אותם לנghost הפליגרף, ואולם במייה ויסרבו לעשות כן ישאו בתוצאות".

כאמור, לאחר שהדבר נאמר בשיחה פרטית בייני בין התובע, לא הייתה לממר שגב כל דרך לדעת אודות האמור אלא מפי התובע עצמו.

.10 בהמשך לדברים אלו נתן התובע את הסכמו לבעד בדיקת הפליגרף וביום 14.12.16 בשעות הצהרים הגיע למקום הפליגרף על מנת לעבור את הבדיקה. קודם ביצוע בדיקת הפליגרף חתם התובע על הסכמו לביצוע הבדיקה. כפי שהתברר מאוחר יותר, קודם לבדיקה כאמור, גם שוחח התובע עם העובדת, אשר עברה את הבדיקה בשעות הבוקר באותו יום, וניסתה לברר עימה את השאלות אותן נשאלת (רק התובע והעובדת זומנו לבדיקה הפליגרף).

העתק הסכם התובע לביצוע בדיקת הפליגרף מצ"ב נספח 2.

.11 בדוח פוליגרף אשר נמסר לעיתון צוין, כי במסגרת הבדיקה נשאל התובע שתי שאלות: האם העירו בדרך כלל למר שגב את דבריו של עורך העיתון; וכן האם בשבוע האחרון היה בקשר כלשהו עם מר שגב. לפי אותו דוח, התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דבר שקר.

העתק תוצאות בדיקת פוליגרף מיום 14.12.14 אשר נמסר לעיתון מצ"ב נספח 3.

.12 שעה קלה לאחר יציאת התובע מביקורת הפליגרף, פורסם על ידי מר שגב פרט נוסף, הפעם אודות בדיקת הפליגרף, ובמסגרתו צוטטו השאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה. גם פרט זה תרם לחש העיתון, כי התובע הוא שmdlif מידע למר שגב.

העתק פרטם של מר שגב מיום 14.12.14 מצ"ב נספח 4.

.13 הפרט הנזכר הנוסף של מר שגב, אשר פעם נוספת התיחס למידע אשר היה מצוי אך ורק במידעת התובע, התווסף לחשדות הקויים בעניינו של התובע, כפי שפורסם לעיל, לרבות הפרטומים הקודמים ובhem גם פרטומים אחרים שהתייחסו למידע שנמסר רך לתובע. אותן חשדות פגעו עמוקות באמון שעיניו בתובע, כחבר מערכת וכעובד של העיתון. גם תוצאותיה שליליות של בדיקת הפליגרף לא תרמו בעין זה.

משכך, הוחלט על ידי העיתון לזמן את התובע לשיחת שימוע לצורך קבלת גרטשו לאיורים.

בהתאם, ביום 22.12.14 זומן התובע לשימושו לפני פיטורין. לאור החשש שנוצר מהדפות נוספות, צוין במכتب הזימנו עצמו, כי התובע מתבקש לשמור על מלא הוראות הסכם העסקתו (הכול הוראות סודיות) גם בנוגע לזמןו עצמו, וכו כי מכתב הזימנו מעבר אליו בלבד ובמשרדו (נספח ה' לתצהיר התובע).

על אף האמור, גם מכתב זה, שהועבר במישרין כאמור אך ורק לתובע, הודיע למר משגב, ביום 24.12.14 פורסם פרסום נסף וכו צוין, בין היתר, עצם זימנו של התובע (והעובדת) לשיחת שימוש. יודגש, כי גם העובדת זמנה לשיחת שימוש, אך זאת כשבוע קודם לכך (בימים 17.12.14), ובמלי שהדבר לווה בפרסום אצל מר משגב; ואילו מיד לאחר זימנו התובע לשימוש – הדבר הופיע מיד בפרסום של מר משגב.

ובן, כי גם עין זה הוסיף לתשודות אשר מילא היו קיימים נגד התובע.

העתק פרסום של מר משגב מיום 24.12.14 מצ"ב נספח 5.

ביום 25.12.14 נערכה לתובע שיחת שימוש, בה לא לקחתי חלק. גם לאחר שיחת השימוש, טרם גיבש העיתון את עמדתו בנוגע לפיטורי התובע, ומשכך המשיך הוא בעבודתו. בנסיבות, ערך עימיו עורך העיתון בירורים והטייעזויות נוספות, על מנת לבחון קיומו של הסבר אפשרי אחר לכל אותן הדפות.

אולם, מאחד שלא ניתן היה ליישב את גרטו הקוטבית של התובע עם ההשתלשלות העובדתית והדפלת מידע שהועבר באופן בלעדי לתובע – לא שוקם האמון לכך. כתובאה מכך, ביום 4.1.15 התקבלה ההחלטה לפטרו (העתק מכתב הפיטורין צורף כנספח ז' לתצהיר התובע).

בשוליו הדברים, גם לאחר הגשת כתוב התביעה המשיכה מגמת ההדפות על ידי התובע. כן, עצם פיטורי התובע הודיעו על ידו לאתר וואלה, ובהמשך כל כתוב התביעה, על נספחיו, הודיע על ידו לאתר "העין השביעית". הדפות אלו היוזקמות נספח בגרף ההדפות אשRELיוו את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחיזקו גם הן את המסקנה (חברורה מילא) שהינתן זה התובע אשר לכל אורך הדרכן הדליף את המידע.

זהו שמי, זהוי חתימי וכל האמור בתצהيري היואמת.

אני ה"י ע"ד ירון אלון, מ.ר. 47431, מאשר בזה כי ביום 14.9.16 הופיע בפני מר אמר סופר, המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת בלבד ואת האמת כולה וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתנו דלעיל וחתם עליה בפני.

ירון אלון, ע"ז
ירון אלון, ע"ז

תצהיר

אני הח"מ, עמוס רגב נושא ת.ז. שמספרה 505980355, לאחר שתוורתתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מעהר בזאת בכתב כדלקמן:

(א) הנני עושה תצהيري זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס"ע 15-01-40775-בבית הדין האזרחי לעבודה בתל אביב יפו (להלן: "התביעה").

(ב) כל המפורט בתצהيري זה ידוע לי מידעה אישית לרבות מכוח תפקידי אצל הנتابעת.

(ג) אני משמש כעורך הראשי של העיתון.

1. הנتابעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המציע חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספרות וצרכנות בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרא ביותר בישראל (להלן וلهן: "העיתון" או "החברה"). לעיתון מספר רב באופן ייחסי של עובדים ומערכת ענפה של עורכים וכותבים בתחוםים שונים.

2. התובע הועסק בעיתונו למנח חדש אפריל 2008, בתפקיד ראש סק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוספים. תפקידו של התובע דרש אמון רב, שכן עיקר עבתו של התובע לא ניתנת היהת לפיקוח בין היתר מאחר שנעשתה ברובה רחוק מעיני המומינים אליו, בעיקר בביתו. כן דרש תפקידו של התובע אחראיות ואמון רב מאחר שככל טיסות לחו"ל, בלבד, לצורך סיקור אירועים ספורטאים מסוימים (כגון מונדייאל, אולימפיאדה וכו'). תוך הסתמכות בלעדית על תוכרי עבודתו בנושא.

3. ביום 14.12.7. נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו נשאתי דברים, הם בעניין יום הולדתה של אחת העבודות והן בענייני דומה (להלן: "האירוע").

4. על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורן משבג (להלן: "מר משגב"), אשר מתיחס לאירוע ומפרט ברוח התקינה את הדברים אשר נאמרו על ידי במסגרת אותן אירועי אירוע פנימי.

5. יובהר, כי מבחינת העיתון, כל הדופה של חומר מהמערכת, ומכל וחומר לגוף תקשורת מתחרה בעל אינטנסיס מנוגדים, עלילה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענין זה קלה חמורה. כל הדברים הנאמרים במסגרת מערצת העיתון, לרבות דבריו עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרם ולמועד בו נאמרו, הנם מידע פנימי של העיתון אשר חסר האיסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון.

6. עצם פרסום אותו אירוע פנימי והדברים שנאמרו בו עוררו חשש כי קיימים גורם בעיתון אשר מדיף מידע פנימי אל מחוץ לעיתון, בניגוד לאמור ונוהלי העיתון.

משכך, החלה על ידי קצין הבטחון של העיתון, מר אמר סופר (להלן: "קצין הבטחון") בדיקה פנימית על מנת לברר כיצד וlf אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי.

כפי שנמסר לי על ידי קצין הבטחון, ממצאי הבדיקה היו כדלהלן:

6.1. בניגוד לנוהלי העיתון, תועד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון והופץ לאחר מכן.

6.2. עובדת העיתון, הגבי שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדתה (להלן: "העובדת"). העבדת מסרה לקצין הבטחון כי קיבלה לידיה את הסרטון שצולם והעבירה אותו לשולשה אנשים בלבד (תוך ציון שמותיהם). העבדת נמנעה מלציין את שמו של התובע ורק בשיחה נוספת,

יום או יומיים לאחר מכן, שבה ופנתה העובדת אל קצין הבטחון וצינה שם נסף אליו הועבר הסרטון – הוא התובע.

6.3. קצין הבטחון שוחח עם התובע על מנת לברר עימו את גורסתו בנוגע לאירועים, וכבר באותו היום זומן קצר לאחר השיחה, פורסם פרט נסף באותו של מר משבג ובו כלל תיעוד מדויק של השיחה כאמור, עד כדי ציטוט דבריו המדויקים של קצין הבטחון, אשר נאמרו אך ורק לתובע (נספח ב' לתצהיר התובע).

6.4. התובע הסכים לבצע בדיקת פוליגרפַּט בנושא, אשר במסגרתה נשאל שתי שאלות: האם העיר בדרך כלשהו למרב משבג את דבריי באירוע; וכן האם בשבע האחרון היה קשר כלשהו עם מר משבג. לפי אותו דמיון, התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דבר שקר.

6.5. שעה קלה לאחר יציאת התובע מביקורת הפוליגרפַּט, פורסם על ידי מר משבג פרט נסף, הפעם אודות בדיקת הפוליגרפַּט, ובמסגרתו צוטטו השאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה.

העתק פרט נסף של מר משבג מיום 14.12.16 מצ"ב בנספח 4.

7. ממזאי בדיקת קצין הבטחון הכללי, והפרטום של מר משבג אשר התייחסו למידע אשר היה מצוי אך ורק בידיעת התובע בפרט, פגעו עמוקות באמון שנותן בתובע, כחבר מערכת וכעובד של העיתון. גם תוצאותיה השליליות של בדיקת הפוליגרפַּט לא תרמו בעניין זה.

משכך, הוחלט זומן את התובע לשיחת שימוש לצורכי קבלת גרסתו לאירועים (הן להשתלשלות העניינים עצמה והן להדפות השופטות של מידע שהיה רק בראשותו, שאין קשורות להדפה הראשונית).

8. ביום 22.12.14 זומן התובע לשימושו לפני פיטורין. גם מכתב זה, שהועבר במישרין כאמור אך ורק לתובע, הודיע למר משבג, ובו מיום 24.12.14 פורסם פרט נסף וכן צוין, בין היתר, עצם זימונו של התובע (והעובדת) לשיחת שימוש. יודגש, כי גם העובדת זומנה לשיחת שימוש, אך זאת כשבוע קודם לכך (בימים 17.12.14), ומבליל שהדבר לווה בפרסום אצל מר משבג; ואילו מיד לאחר זימונו התובע לשימוש – הדבר הופיע מיד בפרסום של מר משבג. גם ענן זה הוסיף לחשדות אשר מילא היו קיימים כלפי התובע.

העתק פרט נסף של מר משבג מיום 14.12.16 מצ"ב בנספח 5.

9. ביום 25.12.14 ערכתי לתובע שיחת שימוש, בנסיבות העוזרת שלי, מנהלת משאבי האנוש של העיתון וייעץ משפטו של העיתון. כן נכח בשיחה מר עודד שלו, עורך מדור הספורט בעיתון, לביקשת התובע עצמו.

10. למען הסר ספק אודגש, כי ערכתי את השימוש בנפש חפוצה ופתוחה, במטרה אמיתית וכן לשמעו את התיחסות התובע לחשדותה שהתעوروו ואת הסבירו לדברים.

11. במסגרת שיחת השימוש עימתתי את התובע עם החשדות בנוגע להדפות, לרבות אותה "ירושות" של אמריות אשר נאמרו אך ורק לתובע ובאופן ישיר ובכל זאת מצאו את דרכן לפרסומים הנכרים של מר משבג.

12. נתתי לתובע הזדמנויות מלאה להתייחס לדברים ותמליל השימוש מראיה שכך אכן עשה הוא. במסגרת השימוש הבהיר התובע באופן גורף את החשד וטען בתוקף כי אין לו כל קשר למר משבג. התובע לא ידע לספק הסבירים להדפות, למעט טענותו הכללית כי מישחו אחר הדילוף לכאורה את המידע.

אף הסברתי לתובע בשיחת השימוש, כי נוכחות גרטשו הקוטבית והחדר משמעית – בכל שלא נמצא הסבר לדברים – עשוי להיות לדבר השלכות לגבי המשך העסקת התובע.

בסוף שיחת השימוש אף ניתן לנציג מטעמו, מר שלו, להשמעו גם הוא דברים בענין, והוא אכן עשה כן.

העתק המלא של שיחת השימוש מצ"ב בנספח 6

למען הסר ספק וכפי שעולה גם מתמלול שיחות השימוש, קודם לשימושו ואף במהלכו, התובע לא התעניין כלל בתוצאות בדיקת הפוליגרפ וממילא גם לא ביקש לעבור בבדיקה נוספת. אלו הן טענות שהועלו רק במסגרת התביעה. תחת זאת, במנתק כאמור מוצאות הפוליגרפ, התובע רדק ביקש להזגש בשימושו שוגם בבדיקה הפוליגרפ הוא הכחיש את הדברים, כי החוויה הייתה לכואורה משפילה עבורו וכי הוא ממליץ לי לקרוא ספר בנושא שנקרא "מכונת השקר".

אדג'יש, כי תוצאות הפוליגרפ לא היו את הגורם לפיטוריו של התובע, ואכムר הדבר המטריד העיקרי בעניין הפוליגרפ היה עצם הדלתה השאלות מיד לאחר הבדיקה למර משגב. אולם, על אף האמור, גם דברים אלו של התובע נשמעו ונשללו על ידי.

גם לאחר שיחת השימוש, טרם גיבשתי את עדותי בנוגע לפיטורי התובע, ומשכך המשיך הוא בעבודתו. בנתים, קיימי ביורום והתיעצויות נוספות עם קצין הבטחון, על מנת לבחון קיומו של הסבר אפשרי אחר לכל אותן הדלפות.

אולם, לאחר שלא ניתן היה לישב את גרטשו הקוטבית של התובע עם מהשטלשות העובדתית והדلتה מידע שהעובד באופן בלעדי לתובע – לא שוקם האמון שלו בתובע, כתוצאה מכך, ביום 4.1.15 התקבלה החלטה לפטורו (העתק מכתב הפיטורין צורף בנספח ז' לצתיר התובע).

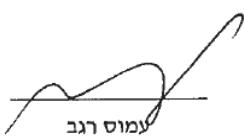
ማחר שוחלתה לפטור את התובע נעשתה כאמור על רקע פגיעה חמורה באמון והדלות חזרות ונשנות – הרו שלא מצאתי כל טעם להעטיקו במהלך תקופת ההודעה המוקדמת, תוך חשיפת העיתון להדלות אפשריות נוספות, וכן העיתון יותר על זכות זו ושילם לתובע את מלא שכרו עבור תקופה זו.

אם כן, בנגדו לטענות התובע, ההחלטה לפטורו לא התקבלה משיקולים זרים, אלא אך ורק כתוצאה מהשטלשות העניינים המתוארת לעיל, אשר בכלל מסכת של שקרים והדלות (שאיינה קשורה להדלה הראשונית) גם בשימוש עצמו, אשר הביאה לאובדן מוחלט של האמון בתובע.

בשולי הדברים, גם לאחר הגשת כתוב התביעה המשיכה מגמת הדלפות על ידי התובע. כך, עצם פיטורי התובע הודיע על ידו לאטור ואלה, ובהמשך כל כתוב התביעה, על נספחיו, הודיע על ידו לאתר "חניון השבעית". הדלפות אלו היו נקודה נוספת בגרף הדלפות אשר ליוו את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחיזקו גם הן את המסקנה (הברורה מילא) שהיא זה התובע אשר לכל אורך הדין את המידע.

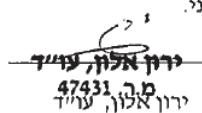
.18. אם כן, כל תהליך פיטורי התובע נעשה כדין ובהתאם לנדרש.

זהושמי, זההichi חתימיתי וכל האמור בתצהيري היואמת.

עמוס רגב

אני הח"ם ע"ד ירון אלון, מ.ר. 47431, מאשר בזוה כי ביום 14.9.16 הופיע לפניי מר עמוס רגב, המוכר לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתי כי עליו לומר את האמת בלבד ואת האמתות כולה וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נוכנות הצהरתו דלעיל וחתום עליה לפניי.

ירון אלון, ע"ד
מ.ר. 47431

תצהיר

אני החר'ם, אילת פליינטמן סטולחו נושאת ת.ז. שמספרות 475595 נאכזב לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא עשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מחייב באתה בכתב בדקמו.

(א) הנני עושה תצהיר זה כתצהיר עדות ראשית בתיק ס'ע 15-01-40775 בבית הדין האזרחי לבקשתה, בתל אביב יפו (להלן "התביעה")

(ב) כל המפורט בתצהيري זה ידוע לי מידועה אישית לרבות מכוח תפקידו אצל הנتابעת

(ג) עד לתאריך 31.1.16 שימושתי כמנהלת משאבי האנוש בעיתון.

הנתבעת הנה חברה אשר מוציאה לאור עיתון יומי המכון חדשות יומיות ומוספי פנאי, ספורט ותרבות בשם "ישראל היום" והוא העיתון היומי הנקרן ביותר בישראל ולעתה: "העיתון או' החברה".
לעתון מספר רב באופן חסרי של עובדים ומערכות ענפה של עורכיים וכותבים בתחוםים שונים.

התובע הועסק בעיתונו מן חדש אפריל 2008, בתפקיד ראש דסק ספורט עולם, ולאחר מכן ככתב ספורט ומוסף. תפקידו של התובע דרש אמון רב, שכן עיקר עבודתו של התובע לא ניתן היה לפיקוח בינו היתר מאשר שעשתה ברובה רחוק מעניין המומונים עליו, בעיקר ביבתו. בן דרש תפקידו של התובע אחראיות ואמון רב מהר שכל טיסות לחו"ל, בלבד, לעורך סיקור אירוני ספורט ממשמעוויות (בוגן מונדייאל, אולימפיאדה וכו'). תוך הסתמכות בלבד על תוכרי עבודתו בנושא.

לאור האמור, במסגרת הסכם העסקתו של התובע נכללו הוראות מפורשות הנוגעות לאמון והיוושר הנדרשים מההתובע.

כך, במסגרת סעיף 4 להסכם העסקת התובע הצהיר התובע, כי "ידוע לו כי תנאי העסקתו בחברה, ואופי התפקיד, דורשים מידה מיוחדת של אמון וירוש [...]'

כך גם, בסעיף 8.1 להסכם העסקת התובע, התחייב התובע: "לבצע את תפקידו במיננות, במסירות,
בנאנות ובירוש [...]'.

כך גם כלל הסכם העסקת התובע, בסעיף 10, הוראות המחייבות אותו לשמר בסתודיות מידע אשר הגיע אליו במסגרת עבודתו או בקשר לעיתונו. במסגרת כך אף חתם התובע על כתוב התחייבות לשמרות סודיות.

העתק הסכם העסקתו של התובע, כתוב התחייבות לשמרות סודיות ותוספת להסכם מצ"ב ביחד נספח.

1.

ביום 14.12.7 נערך אירוע פנימי של החברה, אשר במסגרתו נשא דברים עורך העיתון, מר עמוס רגב (להלן: "עורך העיתון"), הנו בענין יום הולדתה של אחת העובדות והן בענייני דיומא (להלן: "האירוע").

על אף שמדובר היה באירוע פנימי כאמור, מספר ימים לאחר מכן, ביום 10.12.14, פורסם באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בלוג מטעם העיתונאי אורן משבג (להלן: "מר משגב"), אשר מתיחס לאירוע ומפרט ברוחן בדקנה את הדברים אשר נאמרו במסגרת אותו אירוע פנימי.

זוהה, כי מבחינה העיתון, כל הדופה של חומר מהמערכת, ומכל וחומר לגוף תקשורת מתחילה בעל אונטראסים מנוגדים, עלולה לפגוע בפעילותו של העיתון. משכך, מקפיד העיתון בענינו זה קלה בחרומה כל הדברים הנאמרים במסגרת מערכת העיתון, לרבות דברי עורך העיתון לעובדי העיתון, ללא קשר להקשרם ולמועד בו נאמרו, הנם מידע פנימי של העיתון אשר חל איסור על הפצתו אל מחוץ לעיתון.

עם פרסום אותו אירע פנימי והדברים שנאמרו במיילינו עוררו חשש כי קיימים גורם בעיתון אשר מدلיף מידע פנימי אל מחוץ לעיתונו, בוגזד לאמור ולנהלי רعيתו.

5. משכך, החלה על ידי הקין הבטחונו של העיתון, מר אמריך סופר להלן: "קzin חבטחוון" (בדיקת פנימית על מנת לברר כיצד דלפ' אותו מידע כאמור, עד כדי ציטוט מדויק של דברים שנאמרו באירוע פנימי).

6. כפי שנספר לי על ידי קzin הבטחונו, ממצאי הבדיקה היו כדלהלן:

6.1. בוגזד לנחי העיתון, תועד האירוע על ידי אחד מעובדי העיתון וחופץ לאחר מכן:

6.2. עובדת העיתון, הגבי' שחר כהן, אשר במסגרת אותו אירוע צוין יום הולדתה (לחן: "העובדת") העובדת מסרה לקzin הבטחונו כי קיבלה לידה את הסרטון שצלם והעבירה אותו לשולשה אנשים בלבד (זון ציוו שמותיהם). העובדת נמנעה מלציין את שמו של התובע ורוק בשיחה נספתה, יום או יומיים לאחר מכן, שבה ונגתה העובדת אל הקין הבטחונו וציינה שם נסף אליו הוועבר הסרטון – הוא התובע.

6.3. קzin הבטחונו שוחח עם התובע על מנת לברר עימו את גרטסו בנוגע לאיורים, וכבר באותה היום זומן קצ'ר לאחר השיחה, פרסום נסף באתרו של מר משגב ובו כלל תיעוד מדויק של השיחה כאמור, עד כדי ציטוט דבריו המדויקים של קzin הבטחונו, אשר נאמרו אך ורק לتبועה (נספח ב' לתצהיר התובע).

6.4. התובע חסכים לבצע בדיקת פוליגרפ' בנושא, אשר במסגרת נשאל שתי שאלות: האם העביר בדרך' כלשהו למושג את דברי עורך העיתון באירוע; וכן האם בשבוע האחרון היה בקשר כלשהו עם מר משגב. לפי אותן דוח', התובע השיב בשלילה לשתי השאלות, אך נמצא דבר שקר.

6.5. שעה קלה לאחר יציאת התובע מביקשת הפליגרפ', פרסם על ידי מר משגב פרסום נסף, הפעם אוזות בדיקת הפליגרפ', ובמסגרתו צוטטו שאלות המדויקות אותן נשאל התובע במסגרת הבדיקה.

העתק פרסום של מר משגב מיום 14.12.2014 מצ"ב נספח 4

7. הפרסום הנזכר חטסף של מר משגב, אשר פעם נספת התייחס למידע אשר היה מצוי אך ורק בידיעת התובע, התווסף לחוזות הקיימים בעניינו של התובע, כפי שפורסם לעיל, לרבות הפרסומים הקודמים ובינם גם פרסומים אחרים שהתייחסו למידע שנספר רק לתובע. אותן חוות דעת נספו באמצעותם בתובע, חבר מעורכת וכעובד של העיתון. גם תוכאותיה שליליות של בדיקת הפליגרפ' לא תרמו בעניין זה.

משכך, הוחלט על ידי העיתון לזמן את התובע לשיחת שימוש לצורך קבלת גרטסו לאיורים.

בהתאם, ביום 14.12.2014 הזמין התובע לשימוש לפני פיטורי. לאור החשש שנוצר מהדילפות נספות, צוין במפתח הזימון עצמו, כי התובע מתבקש לשמור על מלא חראות הסכם העסוקתו (הכול הוראות סודיות) גם בנוגע לזמןו עצמו, וכן כי מכתב הזימון מועבר אליו בלבד ובמשרין (נספח ח' לתצהיר התובע). אני עצמי הבהירתי את מכתב הזימון לתובע באמצעות דואר אלקטרוני, נאליו בלבד.

על אף האבוקה, וט' מכתב זה, שהועבר במיילנו אליו ג"ר רוק לתובע, הדליך לומר משבב. בום 14.12.24
במהלך פולסים ווסף נגזרין בירחורתה. עטם זגנון שע. התובע עז'הנברוד לשחתת-ש.מו. (ת.ה.ש.פ.ן.פ.ן.פ.ן.)
העוגרת זומנה לשיחת שימוש, אך זאת כשבוע לאחר מכן ל'ו. זגנון (14.12.17), ומכאן שדברו לו היה בפסקות
אצלם משבב, ואילו פיד לאחר אבוקה התובע לשינוי – הדבה חופיע מיד בנסיבות של משבב
מובה. כי אם עוזי זה הסביר לחשדות אשר מילא היו קיימים בכך התובע.

העתק פהסום של מה פושב מיום 14.12.24 מצ"ב בנספח 5.

בום 14.12.25 נרכחה לתובע שיחת שימוש, בנסיבות שוך העיתון וועזהה העדרן, יועץ משפטו של העתור
ואנו כי מ'נכח בשיחה מר עוד שלו, עורך מדור הספרות בעיתון, לביקשת התובע עצמו, למעו השר ספק.
השימוש נערך בנשח חפה ופתוחה, במטרה אוביית ונה-לטמעו את ההתייחסות התובע לחשדות
שהתעוררנו ואות הסבירו לדברים.

במסגרת שיחת השימוש עם התובע עם החשדות בנוגע להדפות, לרבות אותה "שרשות" של אמירות
אשר נאמרו אך ור' לתובע ובזופן ישיר ובכל זאת מצאו את דרכו לפרסונים הנזכרים של מר משבב

لتובע. ניתנה הזדמנות מלאה להתייחס לדברים והתמליל השימוש מראה שכך אכן עשה הוא. במסגרת
השימוש הבהיר התובע באופן גורף את החשד וטען בתוקף כי אין לו כל קשר למר משבב התובע לא די
לספק הסברים להדפות, למעט טענות הכלליות כי מישחו אחר הדילף לכאורה את המfidus
لتובע אף הסביר בשיחת השימוש, כי נוכח גרסתו הקוטביתcoh וחד משמעית – בכל שלא ניתן הסבר
לדברים – עשוי להיות הדבר השלוות לגבי המשך העיסוק התובע
בסוף שיחת השיכוך אך ניתן לנציג מטעמו, מר שלו, להזכיר גם הוא דברים בעניין, והוא אכן עשה כן.

העתק תמלול שיחת השימוש מצ"ב בנספח 6

למיו השר ספק וככ' שעה גם מתמלול שיחת השימוש, קודם לשימושו ואך במהלךו, התובע לא התענין
כל בتوزצות בדיקת הפוליגרפ ומילא גם לא ביקש לעבור בדיקה נוספת. אלו הן טענות שהועלו רק
במסגרת התביעה. תחת זאת, במנתק כאמור מتوزצאות חפוליגרפ, התובע רק ביקש להציג בשימושו סגט
בבדיקה הפולינגרה הוא הבהיר את הדברים, כי החוויה היה לכאורה משפילה עבורי וכי הוא ממליץ
לעורך העיתון לקרוא ספר בנושא שנראה "מכונת השקר".

توزצאות הפוליגרפ לא היוו את הגורם לפיטוריו של התובע, ובאמת הדבר המתריד העיקרי בעניין
הפוליגרפ היה עצם הдолפת השאלה מיד לאחר הבדיקה למר משבב אולם, על אף האמור, גם דברים אלו
של התובע נשמרו ונחקלו על ידי העיתון.

גם לאחר שיחת השימוש, טרם ניבש העיתון את עמדתו בנוגע לפיטוריו התובע, ומשכך המשיך הוא
בעבודתו.

אולם, מאחר שלא ניתן היה ליישב את גרסתו הקוטבית של התובע עם ההשתלשות העוגרתית
והדילפת מידע שהוערו באופן בלעדי לתובע – לא שוקם האמו בתובע. כתוביה מכך בום 14.12.4.
התקבלת החרלה לפטרו (העתק מכתב הפיטוריין צורף בנספח 7 למצחיר התובע).

מארח שהוכינה לפטר את התובע נעשתה כאמור על רקע פגיעה חמורה. באמנו והדעתן חזרות ונשנות – חורי שלא נמצא כל טעם להעיסוקו. במהלך תקופת ההוראה המכובדת, תוך חשיפת העיתון להדלפות אפשריות נוספת, וכך העיתון מתר על זכות זו וallow לתובע את מלוא שכירות עבורי תלויה זו. האמור נעשה בין היתר גם לפני הוראות הסכם חasket הרובע (סעיף 5.3 לחסכום), לחו נטען החובע את הסכםתו –

אם כן, בגין לדענות התובע, ההחלטה לפטו לא התקבלה ממשיכים זרים, אלא אך ורק כתוצאה מהשלשלות העניינים המtauורא לעול ולהלן, אשר הביאה לאבדון מוחלט של האמון בתובע –

בשולי הדברים, גם לאחר הגשת כתב התביעה המשيبة מגמת הדרפות על ידי התובע כד, עסם פיטורי התובע הודיע על ידו לאחר ואלה, ובהמשך כל כתוב התביעה, על נספחין, הודיע על ידו לאחר "הען השביעית". הדרפות אלו היו נקודה נוספת נספח בגרף הדרפות אשר ליוו את הפרשה כולה, כמפורט לעיל, וחיזקו גם הן את המסקנה (הברורה מילא) שהיה זה התובע אשר לכל אורך חזק הדליך את המדריך –

אם כן, כל תחילה פיטורי התובע נעשה בדיון ובהתאם לנדרש –

בדגס, בתחילת חודש פברואר 2015 מערך לתובע גמר חשבו ושולמו לתובע במסגרתו מלוא זכויותיו לפי דין.

העתק גמר החשבו שנערך לתובע מצ"ב בנספח 7.

לנבי טענה התובע בנוגע למחייבתימי חופשה – הרי שגם טענה זו של התובע מושללה כל יסוד. העיתון סבור שעדיין לא צאת לחופשה שניית, בין היתר מנט להתרעון ולציבור כוהות. משכך, כל עדיין אשר מבקש לנצל את זכותו לחופשה שניית – זוכה תמיד לשיקוף פעולה מלא מטעם העיתון, ומילא גם התובע לא טעו אחרת.

על אף האמור, התובע, בחר שלא לצל אתימי חופשתו, וזאת מסיבותיו השונות, כאשר יתרה שבין סיבות אלו נמנעות עצם עבודות מביתו והטייסות להן זכה מפעם לפעם על חשבו העיתון במסגרת עבודותו כמו שמסkr את אירוני הספרות בעולם.

משכך, למעט השנים 2009 ו-2010, בהן ניצל התובעימי חופש, בירת השנים לא בקש והוא לצאת לחופשה שניית. התובע עשה כן על אף שידוע והסכמים ברහל בגין הקטנה, במסגרת טיעפים 16.3 ו-16.4 ליחסם העסקתו, כי לא יהיה זכאי לציבורימי חופשה אשר עולים על זכאותו בשנה אחת, וכי בתום התקופה הרלוונטיית יתרתימי החופשה ימחקו ולא ניתנו לפדיון – כל זאת בגין גמור לתביעתו כיום. התובע היה מודע למחייבת אלו, שכן מעבר לדיינותו והסכםתו, הוא גם בוצע בתלוש המשכורת של חדש דצמבר בכל שנה לא כל תלונה או שאלה מצד התובע. יודגש, כי גם לאחר כל אחת מהחייבות תמיד נותרו לתובע מספר רב שלימי חופש (לדוגמא – לאחר המחייבת בחודש דצמבר 2013 נותרו לתובע למשך מ-13 ימי חופשה, אך גם בהם לא עשה הוא שימוש).

זהו שמי, זותי התיומי וכל האמור בתצהורי הינו אמת.

אלילת פליישמן סטולרו

אני היחי מעד ליאור בן שבת, מ.ר. 70492, אשר בזאת כי ביום ב' ינואר 2015 הופיעה לפניי א' אלילת פליישמן סטולרו, אותה זיהיתי לפי ת.ז. 5793-2/ המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתי כי עליה לומר את האמת בלבד

הנתקן מאמון בזיהה (במיוחד אביזרים בעוניים הקבועים בו) אם לא תמצא פלט איסתלה נסיעה דאזרחותה
הנתקן עליה בפינה

